

Không gian vương dấu giấy

Thân tặng những thiên thần mũ đỏ
Mũ đỏ: Hà Huyền Chi

Đêm nay trời đổi gió
Nằm đếm sao trên trời
Đời những người Mũ đỏ
Vui nhiều lắm em ơi

Từng chuyến, từng chuyến bay
Nói lên nhiều thương nhớ
Dù trĩu nặng vai gầy
Tim run từng nhịp thở

Hoa dù, Hoa dù nở
Lòng trai, lòng trai say
Trời cao vun vút gió
Xóm làng mờ chân mây

Tôi đi tìm tình thương
Trời thương yêu mở ngõ
Hoa áo đẹp mười phương
Máu thù loang Mũ đỏ

Từng chiếc, lại từng chiếc
Hoa dù nở trong mây
Hồn tôi ai chấp cánh
Không gian vương dấu giấy

Hà Huyền Chi

“ Ba chàng ngự lâm pháo thủ “

Trần Ngọc Toàn – K16

Giữa năm 1974, Tiểu Đoàn 4 TQLC được lệnh rời vùng biển Mỹ Thủy, Quảng Trị chuyển quân bàn giao vị trí phòng ngự ở vùng núi rừng ở phía Tây Quốc Lộ 1, dưới chân rặng Trường Sơn với căn cứ Hoả lực “ Barbara “ do TQLC Hoa Kỳ giao lại sau cuộc giao tranh đẫm máu giữa lực lượng Nhảy Dù và quân Cộng Sản Bắc Việt vào mùa Hè năm 1972, trên đường tiến quân tái chiếm Quảng Trị.

Từ Quốc Lộ về phía Tây, những ngọn núi cỏ trọc, nằm nhấp nhô bên bờ Bắc sông Mỹ Chánh nối liền vào chân dãy núi Trường Sơn với rừng cây rậm rạp nay đã trở trụi vì thuốc khai quang do quân đội Mỹ rải xuống để tránh bị địch xâm nhập đột kích, Từ căn cứ Hoả lực “ Barbara “ nhìn về hướng Tây là con đường dọc quân Cộng Sản mới khai mở sau năm 72 nằm vắt vẻo, uốn khúc nối liền trục xâm nhập với tên gọi là Đường mòn Hồ Chí Minh. Ở đây, quân lính TQLC ngày và đêm nhìn từng đoàn xe chở lính và đại pháo của Cộng quân lũ lượt xuôi Nam, ngang nhiên dưới bóng tàng của Hiệp Định Đình Chiến Paris ký kết giữa Mỹ và Hà Nội năm

73. Người lính nào cũng biết sẽ còn ít nhất một trận đánh long trời lở đất nữa mới mong hết chiến tranh. Thủy Quân Lục Chiến là lực lượng Tổng Trừ Bị của miền NAM, trước đây đã nhảy vào các trận địa nóng bỏng trên khắp các mặt trận từ Mũi Cà Mau lên Pleiku, Kontum ra tận Bồng Sơn, Tam Quan, Huế, Quảng Trị, nay đã trở thành lính địa phương chống giữ phần đất địa đầu giới tuyến của Miền Nam.

Ngày và đêm, ngoài các cuộc tuần tiễu, phục kích chống xâm nhập còn tự đặt ra các chương trình huấn luyện, thao dượt để luôn sẵn sàng ứng chiến. Việt Cộng cũng không ngừng luôn người vào trong các địa bàn hoạt động, móc nối sơ sỏ cũ và quấy rối trị an như pháo kích, gài mìn, bắn tỉa. Thậm chí, có khi chúng bắt thần đánh thốc qua tuyến phòng ngự của TQLC để thăm dò. Quân Đoàn I lại càng chắc mẫm xin giữ giữ chân TQLC tại Quảng Trị để “ bảo toàn lãnh thổ ”.

Tuy vậy, công việc giữ đất dành cho TQLC ngày càng nhàm chán. Hầu hết quân lính vốn quê ở tận trong Nam. Mỗi ngày một chuyến bay liên lạc C. 130 của Không Quân cho người đi phép, tiếp tế, bổ sung cũng không đủ khoảng lấp khoảng trống của người lính xa nhà. Được một tuần lễ sau, khi cuộc điều quân đã ổn định, một buổi chiều mưa dầm ở Quảng Trị, Thiếu Tá Nguyễn Tri Nam, Sĩ quan Hành quân của Tiểu Đoàn, nguyên xuất thân khoá 22 Võ Bị, đã mời vị Tiểu Đoàn trưởng vào “ hầm hành quân ” để tiếp chuyện với “ Đại Bàng Thái Dương ”. Thạch vừa chui ra khỏi cửa hầm ngủ vừa lẩm bẫm :

- Không hiểu có chuyện gì nữa đây ?

Cái thằng “ Thầy Đồ tắm ngắm ” này ! “ Đại Bàng Thái Dương ” là Trung Tá Đỗ Hữu Tùng quyền Lữ Đoàn Trưởng Lữ Đoàn 147 (LĐ. 147) TQLC. “ Cái thằng Thầy Đồ ” là bạn cùng khoá Võ Bị với Thạch, ra trường

về cùng đơn vị và trải qua cuộc chiến 10 năm nay lại gặp nhau. Tùng là cấp chỉ huy của Thạch.

- Tuyên Đức tôi nghe Thái Dương.
- Qua tần số còi nhỏ, tao có chuyện muốn nói với mày.
- Còi nhỏ, năm trên năm. Dứt.

Ở vùng hành quân, qua hệ thống máy liên lạc vô tuyến AN / PRC 25, đám bạn cùng khoá Võ Bị của Thạch ở các đơn vị đã nghĩ ra hai hệ tần số liên lạc riêng dựa vào khu Bưu Chính (KBC) 027 của Trường Võ Bị ngày xưa, còi nhỏ là 4025 và còi lớn là 4030. Thạch chuyển qua máy dự bị vặn cần vào tần số 4025.

- Thái Dương đây Tuyên Đức.
- Một chút nữa sẽ có trực thăng " Slick " vào đón mày ra ngoài này ăn tối chung với tao và thằng Tây Sơn. Có cả Kilô ở Saigon mới ra nữa.
- Nhận rõ. Còn gì tiếp.
- Gặp mày sau. Dứt.

“ Thăng tây Sơn ” là Trung Tá Nguyễn Đăng Tống, Lữ Đoàn phó LĐ 147 TQLC và cũng là bạn cùng khoá Võ Bị với Thạch, ra cùng đơn vị từ đầu năm 1963 đến nay.

Tống, Tùng và Thạch là 3 Thiếu Úy vừa ngoài 20 tuổi, tốt nghiệp khoá 16 của Trường Võ Bị Đà Lạt, tình nguyện về TQLC sau ngày mãn khoá. Hai ngày sau khi trình diện Bộ Tư Lệnh Liên Đoàn TQLC ở Thị Nghè, cả ba được phát quân trang rằn ri của TQLC, rồi được đưa thẳng ra bến Bạch Đằng xuống tàu Hải Quân HQ 401 để đảo nhậm đơn vị lúc ấy đang hành quân ở vùng Năm Căn, Cái Nước – Cà Mau.

Tống sinh sau Thạch một ngày ở tại Nha Trang, nên khi đổi sang số quân Hải Quân cả hai đã mang hai con số khít nhau là 701.162 và 701.163. Ông Cụ của Tống là một thâm nho, từ Quảng Nam vào Nha Trang để dạy học và sau đó được đổi vào Sài Gòn làm cho Bộ Giáo Dục chuyên về cổ học Hán Nôm. Tống có khá đông anh chị em, vốn dòng dõi hoạt động yêu nước trong các Chi bộ Quốc Dân Đảng. Anh Chị của Tống khá lớn tuổi đã làm việc và dạy học, lập gia đình khi mẹ của Tống đã mất sớm. Sau Tống, còn có một cô em gái và một người em trai. Tống học ở trường Trung Học Võ Tánh tại Nha Trang. Sau khi đỗ Tú Tài, Tống đã tình nguyện vào trường Võ Bị. Khi tốt nghiệp vào cuối năm thứ 3, Tống là một trong mười người đứng đầu của một khoá với 243 sĩ quan ra trường.

Với vóc người cao tầm thước, ứng biến nhanh lẹ và mau mồm mau miệng, Tống đã thành công trong việc lãnh đạo chỉ huy đơn vị từ một Trung đội trưởng với hơn 40 người lính lên đến một Tiểu Đoàn TQLC với quân số gần 900 tay súng thiện chiến. Năm 65, khi hành quân ở Điện Bàn, Quảng Nam, Tống bị trúng đạn vào

bụng được chuyển về Quân Y Viện Qui Nhơn. Khi gặp lại Thạch, Tống kể: ‘‘ Lúc tao bị trúng bụng, ngã xuống, không cựa cựa gì được, chợt nhớ đến mày bị ba phát đạn ở Bình Giã còn bò mấy ngày mấy đêm được ‘’. Thạch bị đạn vào đùi và bắp chân. Còn viên đạn thứ ba cháy xém ngoài da ngực trái. Đạn vào bụng như Tống gây phá nguy hiểm hơn, thường dễ bị lưu huyết nội mà chết. Tống sống sót trở về trình diện Bộ Tư Lệnh lúc ấy đã dời về trại Lê Thánh Tôn, sau lưng bến Bạch Đằng. Thạch bị lồm thột đùi ở Bình Giã nên được đi học khoá 3 Sĩ Quan Căn Bản Quân Cảnh ở Vũng Tàu rồi về làm Đại Đội Trưởng Đại Đội 202 Quân Cảnh của Binh chủng TQLC.

Trong lúc ấy còn dưỡng thương, Tống được vị Tiểu Đoàn trưởng cũ là Thiếu Tá Nguyễn Kiên Hùng, nguyên tham dự đảo chánh 11 / 11 / 60, thất bại chạy sang ẩn náu ở Cao Miên rồi trở về thay Thiếu Tá Lê Hằng Minh làm Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 4 TQLC. Thiếu Tá Hùng được bổ nhiệm ra làm Tỉnh Trưởng Nha Trang đã đem Tống theo, lúc ấy Tống còn là Trung Úy, ra làm Quận Trưởng Quận Ninh Hoà.

Vốn là Sĩ quan Tác chiến kiên cường và liêm chính, Thiếu tá Hùng không ngồi lâu ở nơi ‘‘ xôi thịt ‘‘ đã bị trả lên Quân Đoàn II và sau đó ông xoay sở về làm Huấn Luyện Viên cho trường Chỉ Huy và Tham Mưu. Còn Tống từ đơn vị 2 Quản trị đã nhất quyết đòi về lại TQLC và cuối cùng được toại nguyện. Dù trên da bụng của Tống còn dấu vết con rết dài sau cuộc giải phẫu, Tống nói đùa với Thạch : ‘‘ Bụng tao có cái Fermeture để lâu lâu mở ra coi ‘’.

Hồi Tống đi làm Quận Trưởng ở Ninh Hoà, do quân số còn ở TQLC nên đã uỷ nhiệm cho Thạch hàng tháng đến phòng Quân lương lãnh tiền gửi ra cho Tống. Tống viết

thư bảo : “ Mỗi tháng tao cho mày một ngàn xài chơi, còn bao nhiêu gửi ra cho tao ‘’.

Làm Quận Trưởng chỉ vài tháng với tuổi trẻ độc thân lại khảng khái, Tống chẳng dư dả được bao nhiêu. Vốn tính gan lì và dũng lược, Tống cầm sự vụ lệnh đi Tiểu Đoàn TQLC trở lại làm Đại Đội Trưởng. Với các công trận lừng lẫy trên khắp các mặt trận từ Miền Tây ra Miền Đông lên đến Đức Cơ, Pleime, Tống đã từng bước lên cho đến ngày được bổ nhiệm làm Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 1 TQLC. Năm 68, Tiểu Đoàn của Tống đã vây bắt được 120 tên Việt Cộng xâm nhập vùng Ngã Ba Cây Thị, cầu Bình Lợi. Tống được đi học khoá Amphibious Warfare ở Quantico, Virginia -_Hoa Kỳ rồi trở lại đơn vị hành quân tái chiếm Quảng Trị. Bị thương lần thứ hai, Tống đợc kéo về làm Chánh Văn Phòng cho Thiếu Tướng Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC. Vẫn thích cười cợt, vui đùa, Tống bảo : “ Bây giờ tao làm Skinman tức là gia nhân đó ! ‘’. Người hùng coi thường tử sinh đó cuối cùng đã trở ra đơn vị tác chiến và làm Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 4 TQLC, lên cấp Trung Tá với Đệ Tứ Đẳng Bảo Quốc Huân Chương sau cuộc hành quân tái chiếm Quảng Trị năm 72.

Lúc ba Thiếu Úy trẻ măng xuống tàu HQ.401 trực chỉ Cà Mau, leo lưới xuống tàu LCU đổ bộ lên Rạch Ông Năm với quân phục mới tinh chưa cắt chỉ, balô đời Pháp từ trường Võ Bị mang theo công kênh đủ thứ trên lưng và hai bàn tay không, cúi đầu chạy theo đám lính TQLC râu tóc xồm xoàm, chiến phục bạc màu nước muối, đổ bộ lên bờ sông nhào nhoẹt sinh lầy với rừng cây Đước, cây Mắm xoài rễ dài chằng chịt như muốn níu kéo đôi chân người lính vốn đã trơn trượt. Trình diện Đại Úy Bùi Thế Lân, Tiểu Đoàn Trưởng xong, cả ba đợc lãnh ba cây súng Shotgun với dây đạn như phim

cao bồi và được phân ra đi theo Ba Đại Đội tác chiến để “quan sát”. Nhờ đã trải qua khoá Rừng Núi Sinh Lầy của Biệt Động Quân ở Dục Mỹ nên cả ba đều thích ứng nhanh chóng. Chấm dứt cuộc hành quân gần một tháng sau, đơn vị được rút trở về Hậu cứ ở Vũng Tàu. Ba người bạn lại càng khăng khít với nhau hơn, dù ở Ba Đại Đội khác nhau, đi đâu cũng như hình với bóng. Khi được cấp giấy phép một tuần lễ, cả ba cùng rủ nhau đi chung xe đò về Sài Gòn. Đầu tiên ghé thăm nhà ông Cự của Tổng đang ở trong một hẻm nhỏ bên Đakao. Gặp cô em gái của Tổng là Trúc, Thạch đã ngã lòng. Trúc lúc ấy đang học ở Gia Long, vừa đẹp, vừa thùy mị, hiền. Về lại đơn vị, Thạch mới nói vài câu ý muốn xin bàn tay cô em gái của Tổng. Tổng đã giẫy nẩy la lối: “Thôi đi mà. Mà bê bối, chơi bời bữa bãi. Không được đâu!”. Thạch không vừa đáp lại: “Từ hồi nào tới giờ, tao đi đâu cũng có mà mà, làm gì nói tao bê bối, chơi bời bữa bãi”. Ở tuổi mới lớn, thấy cô gái đẹp nào cũng mê. Anh Chị lớn bận bịu gia đình riêng, nên Trúc vừa đi học vừa lo chăm sóc Cha già và đưa em trai không Mẹ. Còn Thạch lặn lội hành quân. Khi trở về hậu cứ nghỉ quân, bô ba Thạch, Tổng và Tùng đi đâu cũng dắt díu nhau như anh em ruột thịt, luôn cả xóm Ngã Ba nước mắt ở Vũng Tàu. Đi ăn uống, nhảy đầm cả ba gom chung tiền túi giao cho một người giữ trả. Lúc lãnh tiền “rappel” Thiếu Úy được 7, 8 ngàn, Thạch và Tùng mua hai chiếc Vélo Solex để đèo nhau đi chơi chung. Có khi vào quán Cà phê có người đẹp. Lúc lại thả rong theo chân mấy cô bé Trung học Vũng Tàu. Lúc nào Thạch cũng tỏ ra nhường nhịn hai bạn, nếu chỉ có hai người đẹp phải theo. Từ đó, mấy cô gái mới lớn ở Vũng Tàu mới đặt cho ba anh chàng Thiếu Úy nhỏ tuổi có tên cùng vần chữ T. là “**Ba Trái Thúi**” trong lúc ba chàng tự nhận mình là “Ba Chàng Ngự lâm Pháo Thủ”.

Đỗ Hữu Tùng xuất thân trong gia đình gia giáo, đồng anh em ở Đà Nẵng, lớn hơn Thạch và Tống, một tuổi, dáng vẻ thấp bé hơn nhưng thâm trầm, kín tiếng với nét đạo mạo ‘‘ Cự Non ‘‘, nên bị hai người bạn đặt tên là ‘‘ Thầy Đồ ‘‘. Tùng ít nói nhưng khi mở miệng thì tuôn ra câu cú văn hoa ý nghĩa thâm thúy. Lại còn có tật để bụng không thích nói ra. Khi cần chằng lòi cuốn sổ tay ra có ghi chép mọi ‘‘ sự việc ‘‘ đầy đủ, đâu ra đó. Với nước da ngăm ngăm, Tùng có nét mặt và dáng vẻ thư sinh hơn là võ biên, khoan thai và từ tốn. Mãi một năm sau, khi đến đơn vị, hai người bạn mới phát giác ra Tùng đã có người yêu từ hồi còn ở Trung học, khi nàng bất chợt ghé xuống Vũng Tàu. Người thiếu nữ tên Lan còn giữ nguyên dáng vẻ, giọng nói và cử chỉ của một cô gái Huế, dù lớn lên ở Đà Nẵng với Tùng. Hồi mới ra trường, sau cuộc hành quân ‘‘ thử lửa ‘‘ ở Cà Mau trở về, Tống và Tùng đều được các Đại Đội Trưởng lo chu đáo từ việc sắp xếp đặt phòng ngủ bên cư xá Sĩ Quan độc thân trước mặt doanh trại. Riêng Tùng có được một căn phòng riêng rẽ nằm kín đáo phía sau. Thấy Thạch chưa có chỗ tạm trú, Tùng rủ bạn cho ở cùng phòng. Tính Thạch lại bừa bãi, cầu thả nên ngày nào nghỉ ở hậu cứ Tùng cũng lo dọn dẹp gọn gàng sạch sẽ cho bạn. Thậm chí còn đi mua sắm khăn phủ giường, gối và mền cho Thạch ‘‘ Đâu phải ra đó như hồi còn trong trường Võ Bị ‘‘. Khi Lan đến thăm với quà cáp thơm tất và thức ăn, bánh trái đầy giỏ, Tùng chia phần cho hai bạn rất đồng đều và không quên nhắc khéo Thạch.

- ‘‘ Tối nay, mày có quyền ở nhà chị Ba Cây Dừa qua đêm được rồi ‘‘.

Chị Ba Cây Dừa nuôi nhiều em út. Có một em chừng 17, 18 tuổi tự khoe mình là tay đã tạt át xít vào mặt cô Cẩm Nhung là người tình của Trung Tá Trần Ngọc Thức năm 61, 62 gì đó. Sau lần gặp đầu tiên, cô nàng bảo Thạch:

Anh không cần cưới em đâu. Chỉ khi nào hành quân về ghé ở lại với em là được rồi. Thế cũng đỡ phiền lòng và mất thì giờ theo tán tỉnh mấy cô học sinh Trung học trong trắng. Ở đơn vị tác chiến đâu biết sống chết ngày nào. Thạch vui vẻ đáp ứng ngay yêu cầu của Tùng trước cặp mắt dò hỏi của Lan. Đã thế, Tổng còn bồi thêm một câu :

- “ Thằng này chỉ giỏi ăn chơi trác táng ”.

Làm cho Lan càng thêm thắc mắc. Hết hy vọng “ của ” em gái của Tổng rồi. Lần sau hành quân trở về hậu cứ, Tùng vọt ngay về Sài Gòn thăm bạn gái. Nên khi có lệnh cấp tốc đưa quân lên Sài Gòn chống đảo chánh của Tướng Lâm Văn Phát chỉ có hai Đại đội của Thạch và Tổng lên máy bay Air Viet Nam từ phi trường Vũng Tàu về Tân Sơn Nhất. Dù vậy, khi Tiểu Đoàn lên nằm ứng chiến ở Thị Nghè, Tùng cũng theo hai bạn đi ăn và đi nhẩy đầm ở Tour D'Ivoire. Dưới thời Tổng Thống Diệm, long Thiếu Úy khá dư dả đối với ba chàng tuổi trẻ độc thân. Chẳng bù sau này lên đến cấp Tá với phụ cấp này nọ cũng không dám ghé vào nhà hàng Tây. Do hành quân liên miên sau ngày đảo chính 1 / 11 – 63, Ba “ Trái Thúi ” dù có những ngày về nghỉ ở hậu cứ theo đuổi cô này, cô nọ nhưng chẳng đâu vào đâu cả, Cuối cùng chỉ ghé thăm chị Ba Cây Dừa rồi lại lên đường ra “ biên ải ”. Ở mặt trận Bình Giả, khi Tùng được lệnh đem Đại Đội vào rừng cao su Quảng Giao tìm xác chiếc trực thăng và phi hành đoàn 4 người của Mỹ, Thạch và Tổng lo lắng dặn dò bạn phải cẩn thận, Tùng bảo:

- “ Tin tức mấy ngày nay đã rõ là quân số Việt Cộng tập trung lên đến cả Trung Đoàn. Nếu tụi nó còn quanh quẩn tại đây, Đại Đội của tao vào là bị tụi nó nuốt chửng. Lệnh của cấp trên ra là tao phải vào thôi ” !

Thạch nói như an ủi bạn :

- “ Thôi được, có gì tao với thằng Tống sẽ nhào vô ngay “ !

Chỉ một tiếng đồng hồ sau, Thạch đã nghe tiếng súng nổ ran ở phía Đông của làng Bình Giã, tức tốc ra lệnh cho Đại Đội của mình ra quân tiếp cứu sau khi đã gọi máy cho Tống bên Đại Đội 4.

Cuối cùng, Tống và Tùng thoáy về làng không hề hấn gì sau cuộc giao tranh đẫm máu trong vườn cao su Quảng Giao. Là Đại Đội tiến sâu vào vùng địch nhất, Thạch bị kẹt lại, bị thương với ba phát đạn trên người, bò xuyên rừng với khẩu AR 15 trọn hai ngày ba đêm mới đến cổng làng Bình Giã. Trong khi ấy, Tống và Tùng gom quân phòng thủ chờ tiếp viện. Mỗi đêm, cả hai thấp nhang đứng ngoài trời cầu nguyện xin nếu Thạch có chết linh thiêng nằm ở đâu về báo cho bạn biết để lấy xác. Đến ngày thứ Ba, khi dẫn quân cùng với Tiểu Đoàn Nhảy Dù vào trận địa thu lượm xác quân bạn, Tống và Tùng đã gặp lại người bạn sống sót với hai vết thương đã thối rữa và chiến phục rách tả tơi. Từ đó, những biến đổi đã xảy ra theo thời gian. Ba người trôi nổi theo định mệnh, nhưng vẫn còn chung trong một binh chủng. Hễ có dịp họ lại tìm thăm nhau. Tình bạn ngày càng bền chặt, Tống bị thương hai lần, nhưng Tùng không một mảy may thương tích, rời Tiểu Đoàn 4 qua Tiểu Đoàn 5, rồi làm Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 6 TQLC. Vốn tính cẩn trọng, điềm đạm và kiên cường, Tùng nổi dài bước đường hành quân suốt từ ngày ra trường với bao nhiêu chiến công tích lũy và thăng cấp ngoài mặt trận từ Đại Úy lên đến Trung Tá. Năm 1972, khi hành quân tái chiếm Quảng Trị, Tiểu Đoàn của Tùng là một trong nỗ lực chính đã thanh toán tên địch cuối cùng để dựng lại lá Quốc Kỳ trên đỉnh Tháp Cổ Thành giữa cảnh khói lửa còn nồng

nặng mặt mù. Trong cuộc khao quân mừng Chiến Thắng Quảng Trị tại Huế, Tùng đã gặp “ Kilô ” trong buổi tiệc khoản đãi. Lửa tình đã bùng cháy không có gì dập tắt được. “ Kilô ” đã nổi danh từ những dòng nhạc khắc khoải và lời ca như tiếng thơ của Trịnh Công Sơn. Người lính trận kiệt xuất Đỗ Hữu Tùng đang khát khao trong sâu kín niềm an ủi, vỗ về sau những ngày tháng dài ngụp lặn trong gió mưa bom đạn, khói lửa binh đao. Bất chấp hoàn cảnh nghiệt ngã, cả hai đã sôi nổi trong lửa tình nồng cháy. Tùng đã kết hôn với Lan từ sau ngày Lan tốt nghiệp và được làm việc ở Bệnh Viện Từ Dũ Sài Gòn. Chẳng có đám cưới linh đình, vì từ năm 65, phép tắc ở đơn vị tác chiến như một món xa xỉ phẩm. Đứa con đầu lòng của Tùng ra đời khi người Cha đang lặn lội hành quân dẹp giặc Tết Mậu Thân từ Sài Gòn, Chợ Lớn rồi ra đến Huế. Tùng cứ miệt mài hành quân. Sau này, khi gặp nhau lại ở vùng địa đầu giới tuyến Quảng Trị, Tùng có nói với Thạch đã gặp Lan đang tình tứ với một Bác Sĩ trực Bệnh viện, khi Tùng bắt chợt trở về sau cuộc hành quân ghé tìm Lan ở Từ Dũ, rồi im lặng bỏ về lại doanh trại của đơn vị. Sau khi bị thương được đưa về phục vụ ở hậu tuyến, Thạch lẽo đẽo theo chân hai người bạn qua nhiều chức vụ. Cho đến lúc du học từ Hoa Kỳ trở về, Thạch bướng bỉnh không chịu ở lại đằng sau làm Chánh Văn Phòng cho vị Tướng Tư Lệnh, cuối cùng đã chấp nhận trở ra đơn vị tác chiến, dù chân bị thương còn tập tễnh vì mất thịt đùi. Tổng nói : “ Thôi kệ nó. Bây giờ đang đình chiến, mày cứ ra nắm chức vụ chỉ huy với tụi tao cho vui ”.

Lúc ấy, trong binh chủng TQLC, đám bạn cùng khoá Võ Bị của Thạch có Tùng làm Quyền Lữ Đoàn Trưởng, Phúc giữ chức Lữ Đoàn Phó LĐ 258, Hiến nắm TĐ.6, Kim ở TĐ. 7, ĐỂ ở TĐ.9, Sắt ở Tiểu Đoàn Yểm Trợ Thủy Bộ,

Tống làm Lễ Đoàn Phó cho Tùng. Mỗi lần có buổi họp hành quân, bạn bè tùm tùm lại với nhau vui vẻ như một Đại gia đình. Cấp bậc gì không can biết. Mà y tao chỉ tờ um sùm. Tất cả thân thiết với nhau đến nỗi bên ngoài có dư luận chê bai đám sĩ quan khoá kỳ thi phân biệt Đà Lạt, Thủ Đức. Điều tiếng xấu ấy không khuấy lấp được sự thực đã xảy ra ở các đơn vị do các sĩ quan này chỉ huy.

Khi trời đã chạng vạng tối và sương mù lãng đãng dưới chân những ngọn núi cỏ trọc mấp mô quanh khu vực đóng quân của Bộ Chỉ Huy TĐ 4 TQLC, chiếc trực thăng từ hướng Đông tà tà đáp xuống trên đỉnh núi. Tiểu Đoàn Trưởng Thạch lom khom chạy ra leo lên hàng ghế vải phía sau lưng phi công. Chỉ trong vòng phút sau phi cơ đã đáp xuống Bộ Chỉ Huy Lễ Đoàn ngay phía bên kia cầu Mỹ Chánh.

Tùng đứng tuổi cười đón bạn rồi đưa vào căn hầm dựng bằng bao cát. Tùng cười mỉm nhìn bạn nói:

- “Thằng Tống đang đấu láo trong đó. Kí Lô nói biết mày từ hồi còn ở Đà Lạt. Đúng không ?”.

Thạch nhìn thấy hạnh phúc như bao trùm lên gương mặt của Bạn, gật đầu đáp:

- “Ừ, từ hồi ở La Tulipe Rouge trên Đà Lạt kia. Lúc ấy Kí Lô chưa nổi tiếng

- Thôi được, nếu vậy tao khỏi giới thiệu.

- Cô nàng ra hồi nào vậy.

- Hôm qua. Theo máy bay của Không quân.

Thạch suy nghĩ rồi ngập ngừng nhìn bạn, hỏi:

- Thế chuyện mày với Lan ra sao ? Còn thằng con của mày nữa.

Tùng im lặng không trả lời. Tính vẫn thế. Chỉ để bụng thôi.

Mấy tháng sau Tùng bị mất chức vì khi về phép ở Sài Gòn đã đụng chạm với người chồng cũ của Kilô, khiến báo Trắng Đen chạy tít lớn ngay trang đầu. Tùng âm thầm về làm Lữ Đoàn Phó cho bạn cùng khoá là Nguyễn Xuân Phúc, nguyên Á Khoa của khoá 16 Võ Bị, xuất thân từ Tiểu Đoàn Trâu Điền.

Cho đến ngày 29/3/75, cả Phúc và Tùng ngồi trên chiếc trực thăng di tản bị bắn rơi, đã đền nợ nước trong cảnh chết chóc tang thương của đồng đội.

Tổng lên làm Lữ Đoàn Trưởng LĐ 369 TQLC những ngày tháng cuối cùng của cuộc chiến kẹt lại với người vợ đang mang thai đứa con trai đầu lòng. Khi bị đưa ra một trại tù Cải tạo ở Yên Bái, Tổng đã bị vết cũ ở bụng đã làm độc, không được chữa trị và đã vong mạng giữa rừng thiêng nước độc Thượng du miền bắc Việt Nam. Người vợ trẻ của Tổng đã lặn lội ra tận nơi chốt hỏa tang cho vào bình lo5 mang theo tận Mỹ với đứa con GTong61 chưa hề gặp mặt.

*“ **Ba Trái Thủi** ” nay chỉ còn lại một mình Thạch lưu lạc xứ người, ôm mộng trở về quê hương vinh danh những người bạn chiến đấu đã nằm xuống cho đất nước, những đồng đội và chiến hữu đã ngã gục tức tử cho cuộc chiến bảo vệ Miền Nam và đòi lại **DANH DỰ** cho những người đã cầm súng giữ quê hương ở Miền Nam.*

Trần Ngọc Toàn - K16

Dậy đi Anh !

*Tàn khuya sương nhói thân gầy
Giữa cơn đau, sao mãi say giấc nồng
Kìa! Chân mây đã ửng hồng
Tiếng gà gáy thúc bên song cửa tù
Dậy đi anh!
Sáng đến rồi!
Bây cú vọ lui dần theo bóng tối
Đàn chim trời rộn rã gọi bình minh
Sông núi chuyển mình
Rừng lung linh khởi sắc
Cỏ cây cũng trở màu áo trận*

*Hỡi anh! Một thuở thiên thân
Sấn sàng đôi cánh vút
Vâng lệnh Mi-ca-e thủng xuyên đầu dơi quỷ
Anh vẫn là loài hoa quý
Rót mật cho đời đem vui ngày mới
Anh! Chiến hữu Biệt Động Quân
Những bàn chân từng quen đi tới
Đứng lên! Tiếp nối nợ sông hồ
Ghềnh thác, sinh lây, đồi gai, đầm lầy
Những Benhet, Đức cơ, Khe Sanh, Đồng Tháp
Tiếng hô “Sát Cộng” còn vang
Lời nguyện thi gan còn đó
Hãy cứu năm mươi triệu đồng bào lầm than đói khổ*

*Dậy đi anh! Những cánh dù Phi Hồ
Chuẩn bị thọc sâu tim óc vô thần
Hủy sập địa ngục trần gian
Chặt nát từng tên giặc
Đất nước của ta, ta lấy lại từng gang tấc
Vươn vai lên! Anh Kỳ Bình thần tốc*

*Siết vó sắt phi nhanh phóng lửa đầu thù
Nghiền xác địch dẹp roi thiêng Phù Đổng
Chính anh sẽ mang về cho quê hương mạch sống
Những mẹ, những cha, những đứa em bé bỏng
Kỳ vọng nơi anh từng phút, từng giờ
Cả người tình ngóng chờ hơn tám năm hoang lạnh
Vòng hoa đời khép kín cho anh*

Sắp khởi hành!

*Có nghe chăng anh Thủy Quân Lục Chiến
Khoác lên đi mầu sóng biển anh yêu
Áo ngày xưa làm nên chiến thắng
Dáng Cổ Thành là dáng đứng của anh
Hiên ngang tay súng kiêu hùng
Quyết xung trận nhịp kèn binh chủ.
Thạch Hãn, Triệu Phong, Đông Hà
Có bao giờ mờ dấu chân anh
Có bao giờ quên hằn tên anh
Hãy mang về mầu xanh cho Huế
Cho Saigon, cho Hà Nội cơ hàn*

*Hỡi những hậu duệ An Dương Vương thần nổ
Mục tiêu đó, bầy Cộng đở
Kéo pháo lên tung bão lửa dập thù
Gầm thét lên cho vỡ tan vĩa địch
Chiến tích là đây khắc sâu nòng pháo
Có sung sướng nào hơn khi sông núi thuộc về ta
Đường phố nở hoa
Thôn làng trắng hội
Nụ cười vui, áo mới, bát cơm đầy
Chiều say mái ấm đoàn viên
Miếu xưa hương tỏa cửa thiên ngân kinh*

*Trở mình dậy! Các thiên phong thần điều
Nâng cánh bay Lôi Hồ bạc ngời
Nhìn kia! Tinh cầu vẫy gọi
Dẫn lối về Tổ Quốc – Không Gian
Dẫn lối về thênh thang vùng vẫy
Hãy mang lên lưng lửa đạn
Hỏa sét, lôi chùy, tên đồng, búa thép
Rạch mây
Xẻ gió
Trận cuối là đây
Quyết một phen trút sạch căm hờn
Lên từng gác, từng hào, từng thành ma quách quỷ
Thả về đây câu hát giọng hò
Của Việt Nam nghìn đời ơn Thượng Đế
Của Việt Nam ca dao “mưa nắng lạ Trời”*

*Dậy đi anh! Người chiến sĩ trùng khơi
Có nhớ về vùng hoa biển
Bao năm xa bước hải hành
Ký ức vẫn nặng thê sông Hóa
Hịch truyền Đại Vương thánh tổ
Những Batangang, Vũng Rô, Ba Động, Bồ Đề
Chiến tích đó, con tàu xưa còn trở lại
Thêm một lần đưa anh vào trận địa biển Đông
Xô đại dương ngập bút xích xiềng
Đẩy thân sóng phủ vùi ngục đỏ
Cho cờ vàng lộng cao trong gió
Trên Cam Ranh, Đà Nẵng, Hải Phòng
Cho ngày mai không còn u tối
Cho ngày mai ngày vui vận hội*

*Thế nước đổi xoay
Còn đợi gì anh Chiến Tranh Chính Trị
Hãy gióng to lời Nguyễn Trãi
Hãy hiến dâng thân kế Úc Trai
Một bút, một nghiên, một trận đồ*

*Những bút, những nghiên, cơ đồ về ta
Cộng Sản nham tà, tội chúng phải đầy trang cáo trạng
Bàn tay anh, khối óc anh, miệng của anh
Quyết bẻ gãy ngụy thuyết gian manh
Quyết bóp diệt xảo ngôn lừa trời dối đất
Hà Nội, Saigon không thể mất!
Hà Nội của ta không thể là Mát –xơ-va ghê tởm
Sài-gòn của ta không thể là Lê-nin-grát rợn hồn
Đòng giống ta là Tiên Long
Là Hùng Vương lập quốc
Một lịch sử bốn nghìn năm chói rục
Không thể bôi nhòa vì một lũ tôn thờ dị quái Krem-lin
Chúng nó đó! Bọn Cộng nô
Ta phải đánh!*

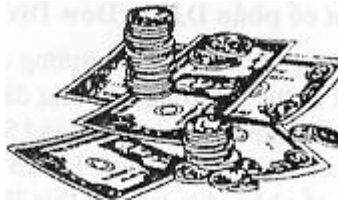
*Dậy đi anh!
Sáng đến rồi!
Muôn nắng mới đổ về từ Chân Lý
Giờ sắp điểm!
Ngoài kia chim đã gọi đàn!*

*Nguyễn Văn Trọng
Cứu SVSO/TVBOGVN/K13*

Tìm hiểu chính sách kinh tế lưỡng chiều (supply-side economy) của TT Bush và đảng Cộng Hòa

Cao Chánh Cương - K15

Từ hơn hai thập niên qua, cứ mỗi lần có nhiệm kỳ Tổng thống thuộc đảng Cộng hòa nhiệm chức là chính sách kinh tế lưỡng chiều được đem ra thi hành. Thập niên 1980's, tổng thống Reagan gọi là "Supply-side economy", thập niên 1990's tổng thống Bush (cha) tuyên bố "Read my lip, no new taxes", bây giờ đến Tổng thống Bush (con) gọi là "Stimulus package economy". Tuy danh từ khác nhau, nhưng nguyên tắc kinh tế áp dụng đều tương tự giống nhau. Chính sách này muốn thành tựu bắt buộc phải thông qua chấp thuận của quốc hội Hoa Kỳ, trong đó có sự đồng ý của các Thượng nghị sĩ và Dân biểu thuộc đảng Cộng Hòa mà hiện nay đang nắm giữ vai trò đa số (majority) trong quốc hội. Vì vậy chúng tôi gọi là chính sách kinh tế lưỡng chiều (supply-side economy) này là trách nhiệm của cả TT Bush và đảng Cộng hòa.

Nguyên tắc căn bản chính sách kinh tế

Chính sách kinh tế "supply-side economy" thu gọn trong ba nguyên tắc căn bản :

(1) Cắt giảm thuế, (2) Tạo công ăn việc làm, (3) Và kinh tế phồn thịnh (Tax cut, create jobs and economic growth).

1. Giảm thuế (Tax cut): Theo luận thuyết của chính sách khi giảm thuế thì dân chúng (người tiêu thụ) sẽ có thêm tiền để tiêu xài ngoài thị trường, từ hàng hóa sản phẩm, vật dụng như xe cộ, áo quần, máy móc, đến du lịch ăn chơi . . .

Thông thường muốn biết kinh tế hưng thịnh của một quốc gia, một trong nhiều yếu tố các nhà kinh tế đo lường là sự tiêu thụ của quần chúng (consumer expenses) và mức độ du lịch (tourist) của người dân. Điều này rất dễ hiểu vì tâm lý của con người khi có tiền dư dả mới nghĩ đến việc tiêu xài và ăn chơi, còn nếu đang bị thiếu hụt chắt túi chỉ nằm nhà “vui thú điền viên”, xem ti-vi, đọc báo. . . , không có tiền đổ xăng xe chạy lấy tiền đâu ra la cà đến các trung tâm thương mại (shopping center) hay du lịch đó đây. . .

2. Việc làm (Job creator): Từ hệ quả chính sách giảm thuế, mức tiêu thụ của người dân bỗng nhiên tăng trưởng ngoài thị trường, Để giải quyết thỏa mãn nhu cầu này các công xưởng cũng phải sản xuất thêm hàng hoá (products) hầu đáp ứng đòi hỏi của giới tiêu thụ.

Để đáp ứng nhu cầu các công ty hãng xưởng bắt đầu khuyến khích thuê máy móc (vì họ cũng có tiền nhờ được giảm thuế), thuê mượn thêm nhân viên, tạo công ăn việc làm cho dân chúng (jobs creation), giải quyết nạn thất nghiệp như hiện nay, có đến hơn 8 triệu người thất nghiệp kể từ ngày TT Bush lên nhậm chức, Đây là nguyên tắc thứ hai của chính sách kinh tế lưỡng chiều.

3. Kinh tế hưng thịnh (Economic growth): Ngân quỹ quốc gia hầu hết trông cậy vào sự đóng thuế của người dân và các công ty thương mại.

Càng nhiều người đóng thuế thì ngân quỹ quốc gia càng lớn

mạnh. Theo nguyên tắc thứ hai có hai sự việc xảy ra : Tạo thêm nhiều việc làm (workers) tức có thêm người đóng thuế cho chính phủ. Khi có nhiều nhân công các công ty hãng xưởng sản xuất nhiều hàng hóa sản phẩm. Sản xuất nhiều, bán hàng ra cho dân chúng sẽ có thêm lợi tức, cuối năm phải đóng thuế thêm cho chính phủ. Dân chúng có công ăn việc làm, các hãng xưởng làm ăn khá giả có tiền nhiều tất cả ô ạt đóng thuế càng nhiều cho ngân khố chính phủ. Như thế với nguyên tắc thứ ba này thì chắc chắn ngân quỹ phải giàu mạnh, nền kinh tế quốc gia sẽ trở nên cường thịnh.

Từ ba nguyên tắc kinh tế nói trên, tổng thống Bush gọi là “chính sách kích thích kinh tế (stimulus economy)” để thay thế vào danh từ “supply side economy”, Các giới chức quốc hội đảng Cộng hòa ủng hộ phụ họa: “Giảm thuế sẽ tạo thêm công ăn việc làm và đưa đến sự hưng thịnh kinh tế quốc gia (tax cuts would spark economic growth and create jobs)” .

Trên lý thuyết, chính sách kinh tế “supply side economy”, nghe rất hợp lý hợp tình, quả thật là một chính sách kinh tế lý tưởng. Tâm lý người dân khi được giảm thuế ai cũng ưa thích. Lại càng vui mừng hơn đã có tiền thêm vào túi, mà lại có công ăn việc làm thì có gì bằng. Nhất là đối với những người đang tình trạng thất nghiệp hiện nay. Đối với các công ty thương mại nếu chính sách kinh tế này hữu dụng sẽ sản xuất mạnh, làm ăn khá giả, muốn thêm nhân công, tân trang máy móc, bành trướng thương nghiệp là điều ước vọng của bất cứ một nhà thương gia nào trên thị trường.

Chính sách kinh tế này quả thật có thành công như ý muốn của đảng Cộng hòa và TT Bush không ? Hậu quả của chính sách kinh tế lưỡng chiều này như thế nào ? Các nhà kinh tế và giới chức trách nhiệm lèo lái kinh tế quốc gia nghĩ gì ?

Ai sẽ là người thủ lợi, và ai sẽ gánh chịu món nợ kếch sù của chính sách này. v.v. ?? Đó là trọng tâm của bài viết này.

Cắt giảm thuế bao nhiêu?

Sáu tháng ngay sau khi nhậm chức, vào năm 2001 tổng thống Bush đệ trình quốc hội - mà đảng cộng hòa chiếm đa số - cắt giảm thuế là 1.35 tỉ tỉ (trillion) đô-la. Một số người đóng thuế trong năm 2001 đã nhận được ngân phiếu trung bình khoảng \$600 do kết quả của đợt giảm thuế đầu tiên này. Tiếp tục chính sách kinh tế lưỡng chiều, TT Bush lại đề nghị cắt giảm thuế thêm 726 tỉ đô la. Trong một bài diễn văn mới đây, tổng thống Bush đã thúc dục quốc hội lưỡng viện Hoa Kỳ hãy gấp rút chấp thuận đạo luật cắt giảm thuế, để sớm tạo công ăn việc làm, tăng tiền lương bổng và kích thích kinh tế hưng thịnh quốc gia (create jobs, boost take-home pay and spur economic growth).

Trong những tháng đầu năm 2003, lưỡng viện quốc hội Hoa Kỳ đã bàn thảo gay gắt đề nghị của Tòa bạch ốc giảm thuế 726 tỉ. Sau thời gian tranh cãi vào cuối tháng 5 năm 2003, quốc hội 2 viện đã biểu quyết như sau. Hạ viện : chấp thuận giảm thuế 550 tỉ với số phiếu 220 thuận, 203 phiếu chống, trong đó có 4 dân biểu đảng dân chủ ủng hộ, và 3 dân biểu đảng cộng hòa chống. Thượng viện: Số tiền chấp nhận giảm thuế ít hơn là 350 tỉ với số phiếu là 50 trên 50, nhưng nhờ phiếu của phó tổng thống Dick Cheney nên số phiếu là 51 trên 50. Cuộc bỏ phiếu được xem như bỏ phiếu theo mỗi đảng phái (party line) : cộng hòa đồng ý, dân chủ chống. Vào ngày 28 tháng 5 năm 2003 TT Bush đã ký ban hành luật giảm thuế lần thứ hai là 350 tỉ, mặc dầu không đạt được số lượng giảm thuế như ý muốn là 726 tỉ.

Tổng cộng trong hai lần cắt giảm thuế của TT Bush và đảng Cộng hòa là 1.7 tỉ tỉ (trillion) đô la trong vòng 10 năm. Hi vọng qua chính sách kinh tế “supply-side economy” này sẽ tạo công ăn việc làm cho hơn 8 triệu người đang bị thất nghiệp, và phục hồi kinh tế khủng hoảng (recession) Hoa Kỳ trong hơn 3 năm qua. Đây là một số tiền giảm thuế lớn lao chưa từng có trong lịch sử Hoa Kỳ.

Ai sẽ thụ lợi về sự cắt giảm thuế ?

Ý thức hệ của đảng cộng hòa là bảo thủ, danh từ bình dân thường gọi là đảng của người giàu có tư bản. Vì vậy các chính sách hoạch định của họ thường hướng về mục tiêu bảo thủ này. Chính sách cắt giảm kinh tế của TT Bush nói trên cũng không thoát khỏi quỹ đạo ý thức hệ của đảng cộng hòa. Lộ liễu hơn cả là hai đối tượng cắt giảm thuế về lợi tức đầu tư (capital gain) và lợi tức cổ phần (stock dividend). Việc này đã tạo nên nhiều sự bất mãn cho đảng dân chủ và đa số người dân. Hai loại lợi tức này đa số do nơi các người giàu đóng thuế. Các hạng người trung lưu hay nghèo khổ không đủ tiền trang trải đời sống hằng ngày làm gì có nhiều dư giả để đầu tư ? Để thoả dịu sự bức tức bên ngoài, đảng cộng hòa và TT Bush lý luận rằng số tiền của người đầu tư sinh ra lợi tức hiện nay, thật ra họ đã đóng thuế trước đây rồi. Nếu bây giờ tiếp tục đóng nữa, như vậy họ phải đóng thuế đến hai lần (double tax). Do đó loại bỏ thuế “capital gain và stock dividend” rất hợp lý hợp tình ...

Phân tích kỹ về đạo luật thuế vụ đã ban hành, các chuyên viên thuế vụ kết luận như sau: “Người có lợi tức càng cao và có thêm nhiều lợi tức đầu tư thì đóng thuế càng ít (the higher your income - and the more you have from dividends and capital gains - the more you are awarded).” Rõ ràng đây là

một đạo luật cắt giảm thuế dành cho người giàu, bênh vực quyền lợi cho người tư bản, đúng theo mục tiêu của đảng bảo thủ Cộng hòa và TT Bush.

Ai ủng hộ ? Ai chống đối ?

Chuta ai quả quyết chính sách kinh tế của Tổng thống Bush cắt giảm thuế phục hưng kinh tế mà ông ta gọi là “tax-cutting package for stimulus economy” có thành công hay không. Nhìn về thực tế, số tiền giảm thuế lớn lao này coi như bị thất thu của ngân quỹ quốc gia. Đối với những người ủng hộ lý luận rằng, sự thất thu sẽ được bù đắp cân bằng lại (balance budget) nếu nền kinh tế hưng thịnh sau này (nguyên tắc thứ ba = economy growth): “Càng ăn nên làm ra sẽ càng đóng thuế nhiều cho chính phủ sẽ tăng trưởng ngân quỹ quốc gia”. Nhưng đối với những người chống đối lo ngại chính sách kinh tế của đảng Cộng hòa sẽ đưa đến tình trạng phá sản nền kinh tế quốc gia: “Thâm thủng ngân sách quốc gia (budget deficit) rất nguy hại cho thế hệ tương lai”. Khi ngân sách bị thâm lỗng tức là thu ít tiêu nhiều chính phủ bắt buộc phải mượn tiền để chi tiêu. Chính phủ mượn tiền qua các hình thức bán công khố phiếu (government bonds) cho người đầu tư trong và ngoài nước. Vay mượn là phải trả, đời nay không trả được phải để lại cho thế hệ mai sau, cũng giống như cha mẹ già bị túng thiếu phải đi vay mượn tiền, nợ nần tiếp tục chống chất không trả được, sau này con cháu phải gánh chịu. Đối với các nhà kinh tế học đây là một chính sách kinh tế quốc gia tồi bại nguy hiểm.

Bỏ phiếu của lưỡng viện quốc hội Hoa Kỳ

Như đề tài đã nêu lên đây là một chính sách kinh tế không những riêng cho TT Bush mà chung cho cả đảng cộng hoà, vì vậy cuộc bỏ phiếu cắt giảm thuế được coi như bỏ phiếu theo

phe của từng đảng phái mà người Mỹ gọi là “party line”. Trong cuộc bỏ phiếu tại hạ viện để thông qua đạo luật cắt giảm thuế vừa qua, chúng ta đã thấy rõ với 220 thuận, 203 phiếu chống, trong đó chỉ có 4 dân biểu đảng dân chủ ủng hộ, và 3 dân biểu đảng cộng hòa chống. Thượng viện với số phiếu là 50 trên 50, nhưng nhờ phiếu của phó tổng thống Dick Cheney nên số phiếu là 51 trên 50 nên đảng cộng hòa thắng thế. Có hai TNS đảng cộng hòa thường chống đối đạo luật giảm thuế này là ông John McCain (Arizona) và bà Olympia Snowe (Maine).

Phản ứng của các nhà kinh tế học

Vào tháng 2 năm 2003, 10 nhà kinh tế đoạt giải thưởng Nobel (Nobel Economics Laurates) và hơn 450 nhà kinh tế khác (economists) đã ra một thông cáo chống đối chính sách kinh tế của TT Bush. Họ cho rằng đây không phải là giải đáp cho tình trạng kinh tế tồi bại hiện nay (The tax cut by President Bush is not the answer to the economy’s trouble). Thông cáo đặc biệt kịch liệt đả kích đề nghị của TT Bush chấm dứt thuế vụ về lợi tức đầu tư và cổ phần (tax on capital gains and dividends). Để biểu lộ sự chống đối ra, bản thông cáo này đã được cho đăng trên một trang giấy của tờ The New York Times vào ngày thứ ba, 11 tháng 2 năm 2003. Ông Daniel McFadden, kinh tế gia đoạt giải thưởng hòa bình năm 2000 cho rằng đây là một chính sách kinh tế thuộc loại vũ khí tập thể bắn vào thành phần trung lưu (a weapon of mass destruction aimed at the middle-class).

**Cơ quan điều hành tiền tệ liên bang
(Federal Reserve Board)**

Tiếng nói của cơ quan điều hành tiền tệ liên bang, ảnh hưởng rất lớn trong các chính sách về kinh tế Hoa Kỳ. Đây là một cơ quan độc lập tự trị không hề thuộc vào hành và lập pháp Hoa Kỳ. Ấn định lãi suất lên xuống và kiểm soát mức độ lạm phát (inflation) ngoài thị trường cũng từ cơ quan này chủ định. Đối với chính sách kinh tế hiện của TT Bush, ông Alan Greenspan chủ tịch cơ quan điều hành tiền tệ liên bang (Federal Reserve Board), trong một cuộc điều trần trước quốc hội Hoa Kỳ vào đầu năm 2003 đã lên tiếng như sau: “ Giải quyết tình hình kinh tế tồi tệ hiện nay không cần thiết phải cắt giảm thuế để phục hồi kinh tế như TT Bush đề nghị. Chính sách này có thể đưa đến sự thâm hụt ngân sách quốc gia, không kiểm soát được, và cho đến bây giờ tôi không ủng hộ chính sách này (the economy does not need a short-term stimulus and warning that budget deficits could spiral out of control. I am not the one of those who is convinced that stimulus is desirable policy at this point) “. Lời tuyên bố của ông Greenspan rất có ảnh hưởng lớn, đã gây sự ngạc nhiên sững sờ và bức bối cho toà bạch ốc, chính giới đảng cộng hoà và những người ủng hộ chính sách kinh tế của TT Bush.

Cựu TT Clinton nghĩ gì về chính sách kinh tế của TT Bush ?

TT Clinton, người có công phục hồi kinh tế Hoa Kỳ trong thập niên 1900' s, khi mãn nhiệm kỳ vào cuối năm 2000 đã để lại cho chính phủ mới nhiệm chức TT Bush một ngân sách thặng dư (surplus budget) hơn 1.7 tỉ tỉ (billion) đô la. Trong một bài diễn văn trước hơn 7,500 khán giả tại một trường đại học ở Texas, cựu TT Clinton đã phát biểu về chính sách kinh tế của TT Bush hiện nay như sau : “Nếu chính sách kinh tế của TT Bush được quốc hội thông qua sẽ là một lỗi lầm

trầm trọng nhất cho quốc gia Hoa Kỳ, vì sẽ không đáp ứng được sự chi thu hợp lý cho chính phủ (passage of President Bush's tax cut last year was the worst mistakes this country has made, because it didn't take into account government income, expenses, emergency contingencies or long-term spending)”

Cố vấn kinh tế TT Bush: Chính sách kinh tế giả tạo

Ngạc nhiên hơn cả là trường hợp ông Gregory Mankiw, giáo sư tại trường đại học Harvard, một nhà kinh tế lỗi lạc được nhiều người kính nể trong giới kinh tế gia Hoa Kỳ. Ông Mankiw hiện nay cũng là người đứng đầu của Hội đồng cố vấn kinh tế tại tòa bạch ốc (Council of Economic Advisor) của TT Bush. Thay vì ủng hộ chính sách kinh tế của TT Bush, ông Mankiw đã tuyên bố một câu nẩy lửa như sau : “Chính sách kinh tế lưỡng chiều của TT Reagan trước đây thuộc loại giả tạo (the supply-side tax cuts of President Reagan as fad economics conceived by charlatans and cranks)”. Lời tuyên bố này ngụ ý không đồng ý với chính sách giảm thuế của TT Bush hiện nay, đã gây nên nhiều sự phẫn nộ tòa bạch ốc và những người ủng hộ chính sách kinh tế cơ hữu của đảng cộng hòa nói chung và TT Bush nói riêng,

Ý kiến người dân ra sao ?

Tuần lễ trước khi quốc hội Hoa kỳ biểu quyết đạo luật giảm thuế, từ ngày 19 đến 21 tháng 5 năm 2003, cơ quan thống kê Gallup Poll đã dò hỏi dư luận 1014 người khắp toàn thể nước Mỹ, về chính sách kinh tế của TT Bush và đảng Cộng hòa, kết quả như sau : 36% nghĩ rằng chính sách cắt giảm thuế sẽ giúp kinh tế Hoa Kỳ phục hồi trong năm 2000, 30% cho rằng sẽ tạo cho nền kinh tế tồi tệ hơn, và 48% trả lời là kinh tế Hoa Kỳ đang trên đà xuống dốc (nation's economy was

declining). Theo thống kê này cho thấy quần chúng Hoa Kỳ bất luận cộng hoà hay dân chủ, không mấy tin tưởng vào chính sách kinh tế lưỡng chiều của TT Bush và đảng cộng hoà hiện nay.

Tổng luận

Chính sách kinh tế của đảng bảo thủ cộng hoà luôn đứng về quyền lợi của người giàu có và có tính cách mị dân (hypocritical economy). Cắt giảm thuế nhằm vào thành phần khá giả giàu có hơn là phục vụ cho thành phần đa số trung lưu và nghèo khó. Tuy nhiên tâm lý đại đa số quần chúng khi nghe có cắt giảm thuế, không cần biết bao nhiêu, ai cũng lấy làm thích thú vì sẽ có thêm ít tiền tiêu xài. Rất ít người để ý đến hậu quả dây chuyền, có thể mang đến tình trạng kinh tế bại liệt tương lai cho quốc gia. Cắt giảm thuế, đương nhiên chính phủ sẽ bị thất thu, tạo sự thâm hụt ngân sách quốc gia, không đủ tiền để chi tiêu tài trợ chương trình cần thiết bắt buộc của chính phủ. Có hai cách để bù đắp ngân sách thâm hụt : Thứ nhất phải đi vay mượn ngoài công chúng từ người đầu tư, ngân khố quốc gia như một túi quần mục nát, nợ nần chồng chất, không biết bao giờ trả hết. Cách thứ hai cho in tiền thêm để tiêu xài, đưa đến sự lạm phát (inflation), giá trị Mỹ kim sẽ không còn được trọng dụng trên thị trường quốc tế. Ngoài ra trên bình diện chính sách tiền tệ, khi ngân sách quốc gia bị thâm hụt lãi suất phải lên cao để hấp dẫn người đầu tư đang tài trợ cho chính phủ như mua các công khố phiếu chẳng hạn.. Quả thật đây là một hãi hùng mà người trách nhiệm kinh tế cho đây là một biến họa đối với nền kinh tế mai hậu của một quốc gia.

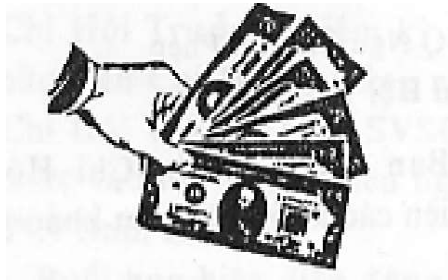
Nhìn vào quá khứ chính sách kinh tế lưỡng chiều (puppy-side economy) chúng ta rút tỉa được kinh nghiệm gì ? Khi TT

reagan nhiệm chức chính phủ ông liền cho cắt giảm thuế đến 20%. Suốt 8 năm trong nhiệm kỳ của ông kinh tế Hoa Kỳ không những chẳng thấy sáng sủa gì, nhưng khi ông rời nhiệm sở đã để lại TT Clinton hơn 200 tỉ đô la thâm lỗng ngân sách quốc gia (budget deficit). Cả lưỡng viện quốc hội hồi đó lo sợ tìm đủ mọi cách, kể cả ban hành các đạo luật khắc khe, để cân bằng ngân sách quốc gia (balance budget). Hai năm trước đây vào tháng 6 năm 2001, TT Bush đã cắt giảm thuế đến 1.35 tỉ ti đô la, nhưng đến hôm nay tháng 6 năm 2003, kinh tế Hoa Kỳ vẫn đang còn âm u chưa thấy ló dạng phục hồi. Số người thất nghiệp mỗi ngày càng tăng thêm, đến hơn 8 triệu người. Số hãng xưởng khai báo phá sản (bankruptcy) lên đến kỷ lục. Bình luận về đợt các giảm thuế này dân biểu Martin Frost la lên : “Đây là một chính sách kinh tế thất bại (failed economic policy) tồi tệ nhất cho thế hệ, số người mất việc làm (lost jobs) mỗi ngày càng tăng thêm kể từ ngày TT Bush thi hành cắt giảm thuế đầu tiên từ hai năm nay”. Theo sự ước đoán thì nếu chính sách giảm thuế thất thu hiện nay của TT Bush thì vào năm 2004 con số ngân sách quốc gia thâm lỗng có thể đến 400 tỉ đô la. Đây là một con số kếp sù chưa từng thấy trong lịch sử ngân sách thâm lỗng của Hoa Kỳ.

Bình giải về chính sách kinh tế của TT Bush, TNS Max Baucus (D-Mont) phát biểu: “Đây là một chính sách kinh tế mập mờ, một đạo luật cắt giảm thuế vụ vô trách nhiệm (This is absurd and irresponsble tax legistration)”. Còn nhà phân tích chính trị (political anlyst) Charles Cook thì buộc tội chính quyền cộng hoà: “ TT Bush phải hoàn toàn trách nhiệm về chính sách kinh tế của ông ta hiện nay (Mr. Bush now is is fully liable for his economic program)”.

Thật ra TT Bush không có cách lựa chọn nào khác hơn, chiếc ghế tổng thống trong năm 2004 đang lủng lẳng treo trên chiếc dây thừng kinh tế định mệnh của ông. Bài học mà TT Bush (cha) đã đau đớn thất bại trong năm 1992, TT Bush (con) đang bị ám ảnh. Chiến thắng - do TT Bush (cha) lãnh đạo - chiến trường Iraq vùng vịnh vào năm 1991, cả nước Mỹ bừng lên vui sướng mừng rỡ, nhưng ông ta đã bị thất cử trong nhiệm kỳ thứ hai, cũng chỉ vì tình trạng kinh tế quá đên tối hồi đó. Liệu TT Bush (con) bây giờ có bị tái diễn bánh xe lịch sử mà thân phụ ông đã thất bại trong năm 1992 không ?

Cao Chánh Cương, K15

TƯỞNG NHỚ

(Nén hương lòng, kính dâng những Chiến Sĩ VNCH
đã anh dũng hy sinh cho chính nghĩa, cho Tổ Quốc Việt
Nam)

Lòng tôi, một nén hương, thành kính
Xin thấp và xin tưởng nhớ Người
Hỡi những Anh Hùng dân tộc Việt
Máu xương Anh hiến dựng xây đời

Vì yêu dân, nước nên Anh nhận
Trách nhiệm người trai buổi nhiều nhường
Tôi cảm ơn Anh, tôi ngưỡng phục
Tấm lòng son sắt với quê hương!

Anh đem dũng cảm, đem kinh lược
Chiến đấu, Anh ngăn bước giặc thù
Nguy hiểm không sờn, không nhụt chí
Cho đầu gục ngã giữa âm u...

Dakto, An Lộc hay Rừng Sát
Quảng Trị, Pleime hoặc Hạ Lào
Anh đã hào hùng trong chiến thắng
Hào hùng trong cả bước gian lao!

Hoàng Sa, Bến Hải xuôi Đồng Tháp
Có dấu chân Anh khắp bốn vùng
Xương máu Anh trong từng mạch đất
Trong từng nhịp thở của non sông!

Hồn Anh hoà với hồn sông núi
Dẫu chẳng bia xanh, chẳng sử vàng
Nhưng đã muôn đời dân tộc Việt
Nhớ ơn bồi đắp, giữá giang san!

Trong từng giọt nước, từng thân cỏ
Phảng phất như Anh đã mỉm cười
Có tháng Tư nào loang máu đỏ
Quê buồn như mắt lệ Anh rơi!!!

Tháng Tư, ôi tháng Tư oan nghiệt
Ai xé mà tan những mảnh đời
Những gói poncho không đất phủ
Những đau buồn muôn kiếp khôn nguôi

Tháng Tư, ôi tháng Tư đau xót
Có những người trai chết vội vàng
Và có những người không sống nhục
Chọn cho mình cái chết vinh quang!

Anh hy sinh thế vì dân, nước
Tôi biết ơn và thương tiếc anh
Anh, đã Anh Hùng dân tộc Việt
Cho dù hoang mộ có VÔ DANH!

Ngô Minh Hằng